

Legrānd, Lettres Filelfé,
6. 172-173

Σγουρόπουλος
Δημήτριος

Kai tōr hegrand, eis tōr Σγουρόνουρ πρέπει να' ἀποδοθῆται οὐδὲν ὡς συμβίωσις τοῦ λαζαρεντ. 42, plur. 28 : Τέλος τῆς γεωγραφικῆς Πτολεμαίου. ἔγραψε δέ χειρὶ Δημητρίου 1445, μηνὶ μαΐῳ, 10^η ὥρᾳ τέλος πέφυκε νὴ βίβλος αὐτῷ.
 Ἐτ ευρεξτίᾳ (6. 172-173) ἀραδημοσιεύεται λατινικῇ ἐπιστολῇ τοῦ φιλέλφου πρὸς Ἀρδρέαν Ἀλαμάρρον (Χρονολ.: Ex Mediolano, idibus iuniis MCCCCLI) δι' ὃς ὁ ἐπιστέλλων ευρισκεῖται τὸς Δημ.-Σγουρόπουλος, μέμορα να' μεταβῇ τὸν Ρώμην, εἰς τὸν ἀποδεικτή.

Tūv 18^η Σεπτεμβρίου 1473 ὁ Γάβιος ἐπιστέλλει πρὸς Σγουρόπουλον (b). ἐπιστολήν τε Boissonade, An. Gr. IV, 402). Τὸ 1491 ὁ γαρος λάσκαρης ευραντᾶ τὸς Σγουρόπουλος εἰς Θεσσαλονίκην.

λορίκη. Ὁ αὐτοῖς Λάσιαρης ἀριέρωσεν ἐπιτάφιοι ἐπι-
γραφήμα τοῖς τοῦ Στρυμόνου λόγοι, μηδομενούσιοι λοῦ
Legrand, ἑρδ' ὁ, 173 'ει λοῦ Cod. Vatic. 1412, f. 13².
Inc. καὶ εὗ, φίλη κεφαλή, βαῖοις επινθῆρα λαχουσα

